

BIO-ETIEK Bio-etiek is de wijsgerige discipline die zich buigt over de ethische problemen betreffende de biotechnologie. Bio-ethici zoeken naar de vormen van handelen in een biotechnologische context die het meest ethisch verantwoord zijn. Het is een interdisciplinaire activiteit, dat wil zeggen dat zowel medische als biologische wetenschappers erin actief zijn, net zoals filosofen, etici, juristen, psychologen, sociologen en anderen. Binnen de bio-etiek vinden we een waaier van opinies over de vragen die de biotechnologie oproept. <http://www.bioethics.net/>, <http://www.bioethics.upenn.edu/>

gene ondernemingen, vinden allemaal plaats onder het mom van efficiëntie. Het kapitaal in de Verenigde Staten is geobsedeerd met snelheid in het algemeen, maar in dit geval in het dichten van de kloof tussen het moment waarop een product wordt ontwikkeld en het moment waarop het op de markt komt. Efficiëntie betekent in dit geval winst. Eens een product funktioneert, is het klaar voor distributie. Transgene producten worden zo snel mogelijk ter beschikking gesteld om een sterke positie op de markt te verzekeren. Op dit moment weet niemand hoe transgene producten het milieu zullen beïnvloeden. De prognose is meestal positief op korte termijn, maar verder weet niemand meer. Er zijn geen langetermijnstudies uitgevoerd op nieuwe gewastypes of levende wezens, en dat kan ook niet, want daarvoor is de techniek nog veel te nieuw. Men zou open moeten staan voor de producten van zulke producten zijn enige voorzigtigheid zouden toemeten, en

het ritueel Art Ensemble werkt de laatste zes jaar vooral rond biotechnologie. De groep probeert de essentiële problemen binnen het bio-ethische veld aan te kaarten en publieke discussie aan te moedigen tegen de huidige autoriteitspolitiek in. In de afgelopen jaren verwezenlijkten ze vijf theaterprojecten die deze speelse problematiek aankaarten: 1) eugenetische sporen in de reproductieve technologieën (Fles Machine); 2) extreme medische interventies in de voortplanting en de dood van de seksualiteit (Society for Reproductive Anarchisms); 3) de toeëigening van fysiek materiaal (Intelligent Sperm Online); 4) de utopische retorische uitwerking van het Humane Genome Project (Ultimate New Eve); en 5) het transgene en biologische milieubeleid en zijn relatie tot de ideologie van de angst (GenTerra). Door deze projecten oopt het ritueel Art Ensemble de algemene angst en onwetendheid te vervangen door kritische tools en de publieke onmacht ongedaan te maken met middelen voor directe actie.

< <http://ritual-art.net> >

een paar decennia zouden waartoe alvorens genetisch gemanipuleerde organismen op de markt te brengen, zodat er op een reguliere manier aan langetermijnonderzoek kan worden gedaan. Maar voor het grootste deel is het al veel te laat. De vooruitgangsmotor (winst) is uit de blokken gesneden, terwijl het grote publiek zich nog niets eens bewust was van zijn vertrek. Als er in de toekomst moeilijke keuzes zouden opduiken, zullen de eerste verdelers van GMO's waarschijnlijk niet eens verantwoordelijk worden gesteld om de brokken op te ruimen. Bijkomstige risico's worden gewoon bij de risico's van het zakendoen.

Wat kunnen we doen om deze situatie te veranderen? Het antwoord is zo duidelijk als de pankapitalistische machine zelf: verstoor de winststroom. Natuurlijk is het gebruik van traditionele en elektronische middelen van verzet bijzonder bruikbaar, maar hoe kan het nieuwe moleculaire/bio-ethische veld worden ingezet als een middel om de winstmaximalisatie te doorbreken? Dit is een compleet onderdrukt gebied, en het is het onderwerp van de 'ontestational biology' of verzetsbiologie. Twee indertien die meteen moeten worden aangepakt zijn de verbinding van bioverzet met geweld, en de neiging van het verzet om zich te beperken tot de stad. Gezien het gaat om levende organismen, zal het afremmen van het winststelsel waarschijnlijk gepaard gaan met de beschadiging van genetisch gemanipuleerd leven. De industriële cultuur heeft het milieu al decennia lang in een veldgreep (in sommige streken zelfs al langer), dus stelt AE voor om terug te vechten. De regels van participatie zijn vrij duidelijk. Als je ervan uitgaat dat bioverzet alleen naar geweld grijpt als allerlaatste toevlucht, en enkel in de mate die nodig is om effectief te zijn, bieden er zich een aantal mogelijkheden aan die niet recht naar de gevangenis leiden. De bedrijfscultuur heeft altijd volgehouden dat geweld dat een gevolg is in tweede graad, niet kan worden toegeschreven aan een individuele autoriteit of instituut. Bijvoorbeeld, als een productiefout zure regen veroorzaakt, is de producent niet verantwoordelijk voor het negatieve effect op fauna, flora of andere milieu-elementen, en hoeft hij dus niet op te draaien voor enige vorm van schoonmaak. Als de weerstand zich in hetzelfde wolkige veld kan verbergen, kan ze terugvechten op een legale, indertien en effectieve manier.

het tweede probleem betreft de manier waarop deze verzetsvelden moeten georganiseerd worden. Op dit moment ontbreekt het gros van de activiteiten zich in stadsgebieden. Alleen de groene beweging heeft met succes ontwikkeld voor landelijke en natuurgebieden. De manier waarop het kapitaal van deze gebieden kan worden ingezet voor verzetsdoeleinden is slechts gedeeltelijk theoretisch onderbouwd. Biowerstand waartoe nog steeds op de dag dat een demonstratie van 20.000 mensen op de been wordt gebracht aan een Monsanto testsite in Alabama of wanneer boerderijen zullen ontstaan die zich toeleggen op het ontwikkelen van weerstandige soorten. Dit logistieke probleem en de nood aan organisatie geeft het nomadische kapitaal een belangrijke voorsprong in termen van het behoud van zijn macht in gebieden waar de sociale en politieke frietie minimaal is.

In de voorbeelden die volgen onderzoekt AE hoe de voorstellingen van het kapitaal kunnen omgebogen worden tot bewustzijn, en hoe een model voor een mogelijke verzetsbiologie kan worden geconstrueerd. Het werk wil een nuttige bijdrage vormen tot de ontwikkeling van steeds complexere middelen en manieren om de moleculaire invasie te vertragen, af te leiden, te subverteren en te verstoren. En daarvoor dringt zich de radicale toeëigening op van kennissystemen en van de producten en processen die ontwikkeld worden door de eersende machten.

Vertaling Elke Van Kampen out